

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **T. G.**, bývajúcej v K., proti žalovaným **1/ A. G.**, bývajúcemu v K., **2/ V. G.**, bývajúcej tamtiež, **o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 3 C 158/2005, o dovolaní žalovaných proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 5. novembra 2008, sp.zn. 4 Co 157/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaných **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bardejov uznesením zo 14. augusta 2008 č.k. 3 C 158/2005-101 uložil účastníkom konania zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania, každému v sume 3 000,-- Sk, v lehote 10 dní. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozhodnutie vo veci závisí od posúdenia skutočnosti (stanovenia hodnoty nehnuteľnosti), na ktoré sú potrebné odborné znalosti. Keďže zistenie tejto skutočnosti je v záujme všetkých účastníkov, uložil povinnosť zložiť preddavok na trovy dôkazu nielen žalobkyňi, ale aj žalovaným (§ 141 ods. 1 O.s.p.).

Krajský súd v Prešove uznesením z 5. novembra 2008, sp.zn. 4 Co 157/2008 na odvolanie žalovaných uznesenie okresného súdu potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že účastníci konania sa nevedia dohodnúť o výške náhrady za spoluvlastnícky podiel v prospech žalobkyne. Nariadenie znaleckého dokazovania za účelom stanovenia hodnoty nehnuteľnosti, ktorá je predmetom zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva medzi účastníkmi konania, je v záujme všetkých účastníkov konania. Okresný súd preto

správne rozhodol, keď v zmysle § 141 ods. 1 O.s.p. uložil povinnosť zložiť preddavok na trovy dôkazu aj žalovaným.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podali včas dovolanie žalovaní. Uviedli, že rozhodnutie krajského súdu a aj okresného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Poukázali na to, že dôkaz, na vykonanie ktorého majú znášať trovy, navrhla žalobkyňa. Zaplatenie preddavku na trovy dôkazu má preto znášať iba žalobkyňa. Považovali za nespravodlivé požadovať od nich preddavok, lebo nedali podnet na začatie súdneho konania a nepodali ani návrh na vykonanie tohto dôkazu. Navrhli preto zmeniť rozhodnutie krajského súdu tak, aby súd uložil povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania v sume 9 000,-- Sk žalobkyňi.

Žalobkyňa sa k dovolaniu žalovaných nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podali účastníci konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného vo forme uznesenia sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak

a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa,

b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm.c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,

b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,

c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V posudzovanej veci odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa uložil účastníkom konania zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania. Dovolanie žalovaných teda nesmeruje proti takému uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým by bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa. Keďže nejde ani o prípad uvedený v § 239 ods. 1 písm.b/ veta prvá O.s.p., dovolanie podľa § 239 ods. 1 O.s.p. nie je prípustné.

Nejedná sa ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.) a nejde ani o prípady prípustnosti dovolania podľa písm.b/ a c/ ustanovenia § 239 ods. 2 O.s.p. Dovolanie preto ani podľa § 239 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy.

Dovolací súd preskúmal nakoniec prípustnosť dovolania z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Nezistil existenciu žiadneho dôvodu obsiahnutého v jeho taxatívnom výpočte uvedenom pod písmenami a/ až g/. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je. Napokon dovolatelia vady uvedené v tomto zákonom ustanovení ani nenamietali.

Pokiaľ dovolatelia v dovolaní tvrdili, že odvolací súd nesprávne právne vec posúdil, treba uviesť, že uvedené tvrdenie nespôsobuje existenciu vady v zmysle § 237 O.s.p. Námietka účastníka konania, ktorou vytýka súdu existenciu omylu pri aplikácii práva, treba považovať za dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p., ktorý však sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania

za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalovaných smerovalo proti takému uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je (§ 239 ods. 1 a 2 O.s.p.) a keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky ich dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobkyni v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. júna 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová